

נמ:

עין משפט
גד מצוה

בז א מ"י פ"ח מהלכות
במדות הלכה ט:
בז ב ג ד ה מ"י שם הלכה
י:
בז ו מ"י שם פ"ו הלכה
ט:

ע"י בתי

[illegible][illegible]

דלא יהי צירוף ולא קבעתן זמן הגורן: א
הגורן על כוון דלא ידעת הי מנייהו לאספיקי ו
לגורן א' וכו' והתם

להסטרף להן ולהתעשר עליהן דהנו ששה
בביר אלל אמו פחה דודלי הוא דאון
שינאו בשני פתחיס ארבעה צפחה זה ואל
אימא דלל אמרין מנין הראוי למשיעיהו
להגר ארבע ריו להגר ארבע היינו חסור

מעשר בהמה פרק תשיעי בכורות

עשירי איז קדוש אלס א"כ נעקט דאס מערסט מן העשירי שלא קיי
פא דרך ברייתא מפרש טעמא משום דלחוד עשר עושה קדושה ליי
א"כ נעקט דאס העשירי מן העשירי כגון שקראו חשיבי ולהכי
עשירי ממנו כלומר מן העשירי עצמו: **ליקרב**. כדאמרינן לקמן

אף התשיעי אינו קדוש אלא א"כ נעקר שם
עשירי הימנו ודורין נותן ומה אחד עשר שהוא
עושה קדושה ליקרב אינו קדוש אלא א"כ
נעקר שם עשירי הימנו תשיעי שאין עושה
קדושה ליקרב אינו דין שאם נעקר שם עשירי
הימנו אין אי לא לא היה הנותנת אחד עשר
שהוא עושה קדושה ליקרב אי נעקר שם
עשירי הימנו אין אי לא לא תשיעי שאינו
עושה קדושה ליקרב אע"ז דלא נעקר שם
עשירי הימנו אי נמי אחד עשר דאיכרר ליה
עשירי אי נעקר שם עשירי הימנו אין אי לא
תשיעי דאכתי לא איכרר ליה עשירי ואע"ז
דלא נעקר שם עשירי הימנו ^ט לא מירי
אמר רבא מנין הראוי פוסר מן ליה לרבא
הא אילמא מהא דתנן קפץ אחד מן המנוין
לחוכן כולן פטורין מנוין נופייהו דאיפטרו
^ט לאו במנין הראוי ודלמא דעשר ^י עילוייהו
ההיא לא מצית אמרת הא תני מן המעושרין
לחוכן ודלמא ראי מעושרין מעשר דוקא דיקא
נמי דקתני ירעו אלא אמר רבא אמר רבא קרא
א"י ^ט דעבר עבר מאי ^י שכבר עבר
ע"ב דעשר עילוייהו צריכא ^א למימרא אלא
לאו דאיפטרו להו במנין הראוי שמע מינה
תניא כוותיה דרבא *היו לו עשרה טלאים
והכניסן לדיר ומנה חמשה ומת אחד מהם
אם מן המנויים מת מונה ומשלים עליהם ^ב ואם
מ שאינם מנויים מת מנויים פטורין ושאין
מנויים מצטרפין לגורן אחר ואמר רבא דהיו
לו ^ג ט' טלאים והכניסן לדיר ויצאו ששה בפתח
זה וארבעה בפתח זה וארבעה נשתיירו שם
^ד אותם ארבעה אם בפתח הששה יצאו נוטל
אחד מהם והשאר מצטרפין לגורן אחר ואם
לאו ששה פטורין וארבעה ארבעה מצטרפין
לגורן אחר ייצאו ארבעה בפתח זה וששה
בפתח זה ונשתיירו שם ארבעה אם אותם
ארבעה בפתח ^ה הששה יצאו נוטל מהם אחד
והשאר פטורים ואם לאו ארבעה וששה
פטורים וארבעה מצטרפין לגורן אחר ייצאו
ארבעה בפתח זה וארבעה בפתח זה ונשתיירו
שם ששה אם אותן ששה יצאו בפתח אחד
נוטל מהם אחד והשאר פטורים ואם לאו
ארבעה ^ו ^ז פטורים וששה מצטרפין לגורן
אחר מאי קמ"ל דמנין הראוי פוסר והאמר רבא
חדא זמנא מהו דתימא ודאי מנין הראוי
אמרין ספק מנין הראוי דהוי להכא ודהוי
להכא לא אמרינן קמ"ל ואמר רבא היו לו
חמשה עשר טלאים ולא יאמר אברור עשרה
ואכניסם לדיר ואטול מהם אחד והשאר
פטורים אלא כונסן לדיר ומוציא עשרה ונוטל
מהם אחד והשאר מצטרפין לגורן אחר
תניא נמי הכי היו לו חמשה עשר טלאים
לא

כונסן כולן לדיר. וקובע זמן
ה' וטעל אחד והשאר מלטרפין
זכו:

וְחִירוֹ שֶׁדִּין בֵּין לַהֲבֵא בֵּין לַהֲבֵא: וְדֹא מִינֵי הֶרְאִי, כִּגוֹן שִׁמְשֵׁה
שֶׁשִּׁחִירוֹ רָאִיוּן לֵאמֹר דְּרָךְ אוֹתוֹ שִׁחָה עֲמֹה וְלִהְיֶעֱשֶׂר עִם אֲלֵי
בִּשְׁמָה וְהָ דִּקְרָן שֶׁשִּׁחִירוֹ לִיבֵא לְמִיקָם עֲיִינֵיהִי אִי יִלְיֵא
בֵּין לַהֲבֵא בֵּין לַהֲבֵא לְמִסְטוֹר אִם כּוֹלֵן קִשְׁמַעֲמֵשׁ לֵן. ^(ג) עֵינֵי אַחֲרֵי
הַ יִּחְסִי הַחֲבוּרִי: עֵינֵי לְטֹלֵם ^(ד) לֵאמֹר לֵב שִׁמְשֵׁה דְּרוּבֵהָ אִם

מסורת הש"ס

(א) נסוכה לו: יש"ג, (ב) נ"ל
 (ג) נ"ח לו שמונה ואחר
 שמונה מת אחד כו', (ד) ע"י
 הנהגות ז"ק, (ה) [אחר דש"ש],
 (ו) גי' ז"ק לא נקטו ע"י דוקא
 כו', (ז) [לקמן ס.], (ח) [דף ס.].

תורה אור השלם

כל אשר יעבר תחת השבט
העשירי יהיה קדש ליה
ויקרא בו לב

הגהות הב"ח

(א) גמ' לי דעישד פליגה:
(ב) שם ואם לאו ארבעה
וארבעה פטורים וססה:
(ג) יש"י היה אף התשישי
וכי' והדין טען דבב'ר:
(ד) ד"ה אע"ג דלא בעקר
אחיל וקולא: (ה) ד"ה מעשר
דקא ולומר: (ו) ד"ה טטל
וכי' הראיל ילאו:

מוסף רש"י

חו לא מדיי, אין לזון אחר
דער זי (שנדה לז) אין להשיב
על כך יבמות לש וקדשין
כאן זה ליכא נאקשוי מדי
(שדוכין קנ) אין להקשות על
דבר זה (שנדה כג) ליכא
נאשוי מדי (שדוכין כג) אין
להקשות דבר זה

שיטה מקובצת

(א) דאָסערטוּ בּמאָר (ב) דערש
 עליהוּ הוּאָ: (ג) מַאי אַל
 שִׁכְבְּר: (ד) צוּרִכָּא לְמִסֵּר:
 (ה) אַם אַתָּא אַרְבַּעַת בְּמַחַת
 שִׁיזְאוּ בּוּ הַשֶּׁשֶׁת יִצְאוּ:
 (ו) בְּמַחַת שִׁיזְאוּ בּוּ הַשֶּׁשֶׁת:
 (ז) אַרְבַּעַת אַרְבַּעַת שְׁטוּרִים:
 (ח) אַל קִדּוּשׁ שְׁלֵא יְהִי:
 (ט) אַל לְפִילָף בְּהַאי יָדָא:
 לְמִימָה נִמְחָךְ רִינָא רַקֻּמְרִין
 יִהְיִי: (י) אַל מִן הַבְּטוּ
 רַהֲשָׁתָא: (יא) חֲמִשָּׁה אַל נִקְטִין
 חֲמִשָּׁה רוּקָא: (יב) מִסָּה
 הוּאִיל יִצְאוּ: (יג) קְסִיל לְשִׁין

אחרי זה :

[illegible]